

26

tatis. Et infra eodē capto. optime docet ex principū cōscia qualis debēt se habere ad subditos. dicēs vt se talē exhibeat pūceps a quib⁹ quales sibi deos velit esse. Sic etiā enea docuit anchises pater su⁹ sicut recitat virgili⁹ eneydoꝝ li. vi. Vnde valeri⁹ de alexandro li. v. ca. i. dicit sic. Alexādro vt infinitā gloriā bellica virt⁹. ita primum amorē clemētia meruit. Hic est q̄ aristo. dicit. viij. ethicoꝝ q̄ sitis est cōpatio regis siue plati ad subditos. ⁊ patris ad filios. ⁊ pastoris ad oues. Ideo ip̄s nō iohāne cōstituit principē eccie sed petrū. vt qui infirmus fuerat et p̄ cōsequēs p̄passione indiguerat. p̄passiōis viscera singulariter obtineret. Hec de cōditione boni plati ex industria in supiori libellulo qui intitulat speculū platoꝝ omīssa sūt. vt si p̄dictū speculū ⁊ istud diuīsim scriberent. plati in p̄nti vtēsq̄ in. struerent. quēadmodū etiā in sequētibus quīq̄ factū repies.

Incipit speculū subditoꝝ. De vicio pprie volūtatis. i. ca.

Circa primū principale videlicet circa materiā ⁊ vicium pprie volūtatis tanq̄ fundamētū. loco thematis accipio verbi illud dñi iesu. qđ scribit luce. xij. Pater si vis trāffer calicē istū a me. verūmē nō mea volūtas sed tua fiat. Vñ dicit hieroni. glosus. Vsq̄ in finē nō cessat nos docere patrib⁹ obedire. ⁊ volūtate eoz volūtati nostre p̄ponere. qm̄ volūtatem patris spūalis vbicq̄ se q̄ oportet ⁊ hāc inquirere. Hoc ergo vbiū sit fiat volūtas tua ⁊ nō mea qđ dicit ip̄e bñdicit⁹ iesus forma exemplū ⁊ meritū vere obic. qm̄ passiōi sue finali ap̄ropinquauit esse debet q̄si signū in manu oīm religiosoz. ⁊ q̄si appēsus quid ob recordationē iter oculos eoz. vt scribit erodi. xij. c. Cris⁹ nāq̄ crucifis⁹ ē q̄si liber exēsus añ oculos n̄ros. vt ad ei⁹ exēplar nos trāscribam⁹. obia paup̄tate ⁊ tribulatiōe ei⁹ passiōi nos p̄formādo. Vñ in deuteronomio dicit moyses. Erat vita tua q̄t p̄dēs añ te. Vita nostra ip̄s ē. q̄ añ nos p̄det sic exēplar añ oculos scriptoris. Ipe ē liber iste de q̄ bñ apoc. q̄ script⁹ ē int⁹ ⁊ foris. i. i aia ⁊ corpe ⁊ i sumo margie nihil vacuū remansit in eo qđ non fuit exaratum. Plenus em̄ fuit tribulatione ⁊ miseria spiritu ⁊ ania corde ⁊ corpe singulis mēbris et sensib⁹. Clauis spine ⁊ lancea q̄si p̄ne. fuerūt librū istū scribētēs.